

HIN STÓRA OG LANDS- SKAÐILIGA AFTURGONGDIN

Vinnulív okkara er komið í eitt tíligt ólag, at nú er vandi fyri hond. Nú brýtur í bæði borð, so hin føroyska skútan er nærum sokkin. Hövuðsvinnuvegir okkara eru fiskiveiða og landbúnaður, og báðir hesir vinnuvegir eru forðmdir á ein slíkan hátt, at tað er vandi fyri, at landið legst í lyng og mossa, meira enn tað er frammanundan, og skipaflotin minskar dag frá degi. Um skip, ið fara og eingi koma í staðin, havi eg skrivað aðrastaðni, og skal tí ikki dvölja leingi við ta síðuna av okkara vinnulívi. Jarðarbrúkið er eisini farið av lagi, so tað er heilt hættisligt og ber móti undirgangi. Hitt komandi ættarliðið kemur til ein óskudunga við ongum lívslíkningum.

Fyri nøkrum árum síðan fingur menn studning fyri at grónka landið, og sjálvt um hesin studningur ikki var stórus, so hevði hann tó tað góða við sær, at menn fingur hug at dyrka jörðina, soleiðis at tað var heilt hugnaligt at síggja á stórar grasgrónar flötur og epla- og kornveltur, har tú fyrr sá tann brúna lyngin við mýrum, mosa og runudýkjum.

Men síðsta ár varð dyrkingarstudningurin tikin burtur. Familjumenn kunna ikki fíða konu og børn, meðan teir bróta grót úti á trónni, gera veitir, velta og so framvegis. Teir noyðast so aðrastaðni at fáa sær nøkur oyru fyri at kunna halda tann kolasvarta hungurin burtur frá heimum teirra. Hin grøna, grasgóða flotan fellur í órókis-skap, mosin og lyngurin taka aftur maktina, og alt tað, ið fyrr fróðdi eygjað, fólmar burtur, kóðnar og doyr. —

Börnini, sum fyrr gleddu seg yvir kálvin, ið spældi á trónni, og sum

seinri skuldi geva teimum mjólk, siggja, at pápin noyðist drepa teirra góðu vinir bæði kálvin og lambið.

Börnini blikna og vikna, enda á bróstsjúkrahúsinum saman við øðrum fátækum neyðardýrum, meðan ríkmannabörnini verða send í yvirklassaskúlarnar at venjast til embætisfólk — við jarnhælinum á nakka teirra, sum skulu fara til grundar.

Fyri nú at fullføra kúgingar — og kúvingarættanina halda teir ikki, at tað er nokk at taka studningin burtur frá uppdyrkingini; men nú verður eingin studningur veittur til uppdyrkingarvegir heldur, so er eitt eftir, og tað er at læra at rópa hurrá: Leingi lívi afturhalds-yvirklassa mosin og lyngurin í Føroyum.

J. H. Danbjørg.

Aftur ein av bestu trolarum seldur

Agentarnir vunnu, tá ið rustaðir trolarar vórðu keyptir fyri dýran pening. Tá mæltu vit javnaðarmenn til, at skips og maskinkönir menn skuldu kanna eftir, um teir trolarar, sum agentarnir vildu selja til føroyskar keyparar vóru nakað verdir, ella um tað vóru rustikustar, sum einans agentar kundu vinna uppá, meðan keypararnir og landið fóru at sita við tapi og sviða.

Kapitalistaumboðsmenninir á tingi lupu tá harðliga á okkum javnaðarmenn og kallaðu okkum kommunistar, ið vildu forða tí privata initiativinum, sum altíð skal hava friar hendur.

Vit taptu, og agentarnir vunnu — rustikustarni rkomu til landið og verða her ella verða seldir sum gamalt jarn.

Men hvat hendir nú? —

Nú eru agentarnir aftur upp á spæl. Nú eru teir umboðsmenn fyri útlandingar, ið serliga keypa trolarar út úr Føroyum. Hövdu vit sloppið av við rustikustarnar, so var alt í toluligum lagi; men so er ikki. Nei, nú eru tað teir bestu trolararnir, ið skulu út av landinum. —

»Nólsoyar Páll« fór, og nú fer »Tórhallur«. Tað var í síðstu løtu, at vit fingur rópt varsko — annars hevði »Jó-

anes Patursson« farið eisini — at Kjölbro fekk henda trolara heldur enn fiskimannasamtökur, er so ein onnur síða av sakini, ið ikki verður umrødd á hesum sinni. Vit royndu aftur nú at mótmæla sølu av landinum av »Tórhalli«, men vit tala fyri deyvum oyrum.

Okkara fiskimenn halda landinum uppi. Teir fara út á havið — váða lívið og stríðast og sleipa fyri at føra tann fongin heim, sum bjargar okkara fólk frá hungri. Men við ongum skipum kunnu teir ikki fara. Tað er tí syrgiligt, at stórus partur av okkara fiskimonnum — við seinasta lögtingsval læt seg villleiða til at seta krossin

við sínar argastu figgindar — umboðsmenninar fyri agentar og allan yvirklassan.

Hesir menn hava nú stýrið í landinum og harvið buktina og báðar endarnar, og tí verður hin arbeiðandi fjöldin á landi og sjógvi troðkað út í arbeiðsloysi, armóð og neyð, hungur og hall.

Nær vaknar hin kúgaða fjöldin og krevur sín rætt?

Arbeiðarar á landi og sjógvi fylkist.

Yvirklassin má verða ríkin burtur frá stýrinum, aðrenna fjöldin doyr í hungri. Men tað gerst ikki, uttan vit fáa lögtingsval.

J. H. Danbjørg.

Eitt sindur av jólalestri:

»HITT ÆVINLIGA GONGUVERKIÐ«

bók eftir H. M. Eidesgaard er til sølu í bókabúðnum.

Forlagið Eysturlund, tlf. 699, Tórshavn.

FÆRÖSK MARGARINE

VITA No 1

VITAMINISERET

FÆRÖSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skipafelagið Føroyar

Telefonir 209 171 274

Tórshavn

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Kriggstrygging... telf. 372

Føroya Sjóvátrygging... telf. 372

Føroya Brunatrygging... telf. 372

Føroya Vanlukketrygging telf. 221

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs

bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egna trygging -

2 versilsir

til leigu.

Telf. 672.

Eldføst ílæt

Størt úrval av ymiskum slogum í Pyrex.

P-f Maria Poulsen & Co.
telf. 500 og 501.

Lýsing

Fiskamarknaðurin stongdur:

í Grimsby 24. og 25. desember

í Fleetwood 24. og 25. »

í Hull 25. og 26. »

í Aberdeen er marknaður opin jóladagarnar men verður stongdur

1. og 2. januar.

Tórshavn, 9. desember 1952.

Fiskivinnuskrivstovan

Føroya Bjór

ØL- og MINERALVATNSVIRKI

Máltráð 4

FØROYA PILSNAR

EKTA MALTÖL

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jerdber limonada
Vanillie limonada
Appolinaris

EINAR WAAG, Klakksvik

— minnist til barnahjálparmerk10!